

Đọc Lại Lá Thư Cũ Số 55

AH Trần Trung Trực

1- Bài Ngà Voi của AH Lê Khắc Thí.

Cám ơn AH Lê Khắc Thí đã viết bài chỉ 2 trang mà tôi thấy đầy đủ và đúng như tâm trạng của tôi khi lãnh nhận Lá Thư gần 4 năm trước đây.

Mở đầu, AH nói "... Nhiều AH ví công việc phụ trách LTAHCC như việc vác ngà voi, so ngà voi với LT cũng không có gì quá đáng. Đối với AH, LT còn quý hơn ngà voi, và việc phụ trách LT còn nặng nhọc hơn vác ngà voi. Điểm đem ra so sánh không phải ngà voi với LT, mà là tính cách "volunteer", com nhà áo vợ của việc làm ấy. Vì đâu 17 năm qua bao nhiêu AH đã tự nguyện làm cái công việc không công ấy? Rõ ràng vì tình đồng nghiệp, muốn cho gia đình công chánh có được mỗi dây liên lạc, một mái nhà ấm cúng để gặp gỡ nhau, hàn huyên với nhau qua LT hay trong những buổi họp mặt AH.

Vừa qua, LT gặp khó khăn, không phải vì bài vở hay tài chánh, mà vì không tìm ra nơi nương tựa cho năm 92. Một số anh em Nam Cali lại phải lãnh công việc "vác ngà voi" thêm một kỳ nữa để "cứu nguy" cho LT khỏi bị mai một..."

AH còn nói rất nhiều và kết luận "...Nghiêng vai gánh vác ngà voi, chúng tôi sẽ cố gắng giữ gìn cho ngà voi luôn luôn trong bóng, đẹp đẽ và vác đến nơi đến chốn để khỏi phụ lòng anh chị em AH năm châu."

Cám ơn AH Tiền Bối Lê Khắc Thí rất nhiều. Là người đầu tiên lập Lá Thư và bỏ rất nhiều công lao cho LT. BPT cũng kêu gọi quý AH trẻ tiếp tay "vác ngà voi" thay chúng tôi. Chúng tôi đã làm 2 năm và đến nay thêm 2

kỳ, 2 năm, vác tiếp. Mong các AH trẻ tiếp tay cho chúng tôi.

2- Bài Mừng AHCC Lập Hội của Nguyễn Cương.

Xin lỗi AH Lê Khắc Thí là tôi đã bỏ sót không bình luận về việc lập hội AHCC chính thức mà AH đã viết trong Lá Thư số 54. Nhiều bài hay quá mà tôi không đủ thời giờ xem và bàn luận. Nay AH Nguyễn Cương nói đến bài đó, tôi thấy hay nên bàn lại chơi, vì đã lỗi thời rồi. Dù không chính thức, nhưng hội AHCC đã sống hơn 45 năm và Lá Thư AHCC là một sợi dây thắt chặt tình thân của các AHCC Năm Châu vẫn lớn mạnh và đẹp đẽ và thâm tình hơn.

AH Cương nói "... Cầm LT54 lần này do một AH thiện chí làm cùng sở mang lại, tôi nghĩ là mình sẽ đọc những tin tức sinh hoạt như thường lệ. Với tâm trạng đó và cũng vì giờ nghỉ quá eo hẹp, nên tôi dở từng trang một thật lẹ, để liếc xem tựa bài và trang trí của LT. Bỗng nhiên mắt tôi dừng lại ở trang số 111, ngay hàng chữ số. Những con số hiện ra rõ ràng đánh vào mắt tôi như một tia chớp lòe. Vừa ngạc nhiên vừa thích thú, mặc kệ giờ giấc nữa, tôi đọc lại bản tin một cách chăm chú. Thật không ngờ đến con số 212 đồng ý lập hội. Một tỉ lệ khá cao so với 19 không đồng ý ..."

Tôi có đọc lại bài của AH Thí và tôi có nhận xét sau đây. Lập hội AHCC chính thức chỉ có những việc sau:

- 1- Chính thức hoạt động trong xã hội
- 2- Các hội viên được miễn tiền thuế cho những khoản tiền đóng góp

... Những điểm này, hội AHCC chúng ta không cần vì chúng ta không chính thức hoạt động trong xã hội, tiền đóng góp tùy hỷ và cũng không đáng bao nhiêu. Tôi nghĩ AHCC chúng mình làm đúng trong suốt 45 năm. Không chính thức, gò bó, không bầu bán, không vị lợi ... Lá Thư AHCC chỉ là môi dây liên lạc để "Gìn Giữ Cho Còn Có Nhau". Nhưng dù sao, việc này cũng làm cho các AH vui mừng vì chúng mình luôn nghĩ về nhau.

Xin cảm ơn AH Thí và AH Cương rất nhiều. Vì tính tôi trước đây lơ là việc đọc Lá Thư, một lỗi lầm mà tôi thiếu sót và bây giờ xin sửa đổi.

3- Bài Tên Gọi Lũy Thừa Của 10 của AH Nhân Trừ.

Bài này chỉ 1 trang, nhưng tôi thấy hay vì một số danh từ tôi chưa từng biết, xin hầu chuyện cùng các AH.

Mở đầu AH Nhân trừ nói : "Từ xưa, ông cha ta đã đặt tên gọi cho các số lũy thừa của 10, khá đầy đủ, mà có lẽ so với khối lượng quá lớn, dân ta ít khi dùng, cho nên ta chỉ quen thuộc với các danh từ: trăm, nghìn, triệu, tỉ mà thôi. Xin kê ra sau đây:

$$10^0 = 1 = \text{một}$$

$$10^1 = 10 = \text{chục}$$

$$10^2 = 100 = \text{trăm}$$

$$10^3 = 1000 = \text{nghìn}$$

$$10^4 = 10,000 = \text{vạn}$$

$$10^5 = 100,000 = \text{ức}$$

$$10^6 = 1,000,000 = \text{triệu}$$

$$10^7 = 10,000,000 = \text{kinh}$$

$$10^8 = 100,000,000 = \text{cai}$$

$$10^9 = 1,000,000,000 = \text{tỷ}$$

$$10^{10} = 10,000,000,000 = \text{nhượng}$$

$$10^{11} = 100,000,000,000 = \text{câu}$$

$$10^{12} = 1,000,000,000,000 = \text{giản}$$

$$10^{13} = 10,000,000,000,000 = \text{chính}$$

$$10^{14} = 100,000,000,000,000 = \text{tái}$$

$$10^{15} = 1,000,000,000,000,000 = \text{cực}$$

... Danh từ vạn (10^4), miền Nam cũng biết khá nhiều, xong ít dùng trong cách gọi các số, mà thường chỉ gọi mười nghìn ...

Kết luận, AH viết "Sánh với Âu Mỹ, tôi thấy tên gọi này của VN đầy đủ hơn. Như Pháp chẳng hạn, họ có un (1), dix (10), cent (100), mille (1,000), million (10^6), milliard (10^9), billion (10^{12}) và trillion (10^{18}), còn muốn gọi 10^5 thì họ dùng danh từ "cent mille" ... Cũng cần lưu ý là trong khi Pháp gọi 10^9 là "milliard" thì Mỹ gọi là "billion", trong khi đó "billion" của Pháp là 10^{12} thì Mỹ gọi là "trillion" ..."

Nghĩ thật rắc rối. Riêng tôi, bây giờ ở đất Cờ Hoa, tôi chỉ nghĩ đến số bạc triệu thôi, cũng mãn nguyện rồi. Không cần biết kinh, cai, tỷ, nhượng, câu, giản, chính, tái, cực chi cho một đầu, một óc!

4- Bài Nỗi Buồn Của Người AHCC của AH Nguyễn Văn Mơ.

Cám ơn AH Nguyễn Văn Mơ. Tôi đã bỏ lỡ cơ hội gần 30 năm mới đọc bài này lần đầu tiên. Nỗi buồn của AH là nỗi buồn chung của toàn AHCC, chúng ta đã bị bọn cướp nhà đất của chúng ta, Bộ Công Chánh. Ngoài ra, hàng trăm ngàn người bị tù đầy khổ ải còn hơn súc vật, hàng trăm ngàn người bị hải tặc hành hạ hoặc chết nằm dưới lòng biển. Nỗi hận này không biết bao giờ nguôi.

Mở đầu AH viết "Sau 30 tháng 4, chúng ta ai cũng có nhiều nỗi buồn. Trước hết, nỗi buồn mất nước là nỗi buồn chung của cả dân tộc, rồi đến nỗi buồn người di tản, nỗi buồn của người bị kẹt ở lại, nỗi buồn trong trại học tập cải tạo, nỗi buồn làm việc dưới chế độ cộng sản, nỗi buồn bị chèn ép, vv.. và vv.. kể sao cho siết ..."

AH kể những kỷ niệm AHCC khi làm trước đây dưới chính quyền VNCH, coi trụ sở chính Bộ Công Chánh như đại gia đình, đùm bọc nhau, tương trợ nhau, coi đây chính là gia đình của mình. Nay, cộng sản vào, chiếm toàn khu Bộ Giao Thông, chia nhau bán đất, xây cao ốc tư hay những khách sạn, vv...

AH nói "Trong vòng thành đó, các cơ quan nội ngoại đều sống chung với nhau trong tinh thần tương trợ lẫn nhau, không bao giờ lục đục với nhau. Tôi không biết các anh em ở các ngành khác như thế nào, riêng về ngành Kiều Lộ, tôi còn nhớ rõ, mỗi cuối năm, chúng tôi thường tề tựu về đây một công hai ba việc. Trước hết là chạy lương để cho nhân viên mình có kịp tiền tiêu Tết, rồi đến lo hồ sơ kỹ thuật hay đấu thầu sớm duyệt y để kịp thanh toán trước cuối năm, rồi chạy phiếu đặt hàng, vv.... Đến khi giải quyết xong xuôi mọi công việc, các anh em mới hẹn hò rủ nhau đi chơi trong khi chờ đợi buổi họp mặt AHCC thường tổ chức mỗi năm ở một địa điểm khác nhau, khi thì ở nhà hàng, khi thì ở Sở Dụng Cụ Gia Định, khi thì tận trên Nhà Máy Thủ Đức của anh Tuân. Sau buổi họp mặt, lại đến màn khác của từng nhóm, nhóm cùng khóa hay nhóm từng khu, kéo nhau đi rút xì phé hay xoa mặt chược để rồi ngày mai "ai về nhà nấy" còn phải lo công tác cho kịp trước khi mãn tài khóa ..."

AH mô tả cảnh xâm chiếm Bộ Công Chánh như sau: "Rồi một hôm, có mấy tên VC đến tiếp quản nơi này. Thôi thì đã bắt đầu loạn xạ ngẫu, mạnh cơ quan nào nấy làm, xây cất nhà ăn tập thể chỗ này, nhà giữ trẻ chỗ kia, rồi đập phá chỗ nọ, rồi lại tranh giành đất đai với nhau, thừa kiện nhau tùm lum, đến nỗi công an phải đến giải quyết. Cuối cùng, một bức tường ô nhục Tây Bá Linh được xây từ Đông sang Tây, chia vòng thành Bộ Công Chánh ...Tinh thần hợp tác XHCN là thế đó. Miệng nói cái gì cũng là cộng sản, nhưng đâu óc tên VC nào, cơ quan VC nào cũng muốn tư sản hết ..."

AH viết tiếp "Đọc theo đường Công Lý, ngay trước văn phòng Bộ, một building xây cất để làm trung tâm thương mại. Đọc theo đường Lê Lợi, một dãy nhà mới được xây cất để mở tiệm bán sách báo, văn phòng phẩm, dụng cụ y tế. Đọc theo đường Paster, VC cũng xây cất thêm hoặc phá bức tường phía ngoài để làm tiệm buôn bán radio, cassette, TV, cùng các máy điện tử khác mà bây giờ VC gọi là kim khí điện máy ... Các bạn thấy đó, mình không buồn sao được. Một nơi chốn có thể xem như mái nhà của gia đình Công Chánh mình mà bọn nó đã xây cất nhưng có tính chất phá hoại bừa bãi như thế, biến nơi làm việc của ngành mình thành một địa điểm hằm bà lằng, làm việc không ra làm việc, buôn bán không ra buôn bán, thử hỏi mình không đau lòng sao được ...Thôi thì mượn hai câu Kiều của Nguyễn Du chấm dứt nỗi buồn này:

*"Trải qua một cuộc bể dâu,
Những điều trông thấy mà đau đớn lòng"*

Sau đó, AH nhắc đến một số bạn bè thân thương cũ vượt biên và bị chôn vùi trong lòng đại dương, chết một cách oan ức ... AH mong rằng "Xin cầu Chúa và Đức Phật phù hộ cho các vong hồn các anh em AH trên được sớm lên Thiên Đàng hoặc tiêu diên miền Cực Lạc"

Tôi nghĩ miền Nam mất, đó là cái oan nghiệp xảy đến cho Quê Hương mình. Không phải Bộ Công Chánh, mà tất cả các nơi khác, công hay tư, đã bị bọn CS cướp phá. Tôi cũng không nghĩ như AH Lê Ngọc Diệp nói, vì trước đây ông cha của chúng mình tiêu diệt nước Chiêm Thành, bây giờ chúng mình bị quả báo. Xin các AH tin rằng trong vòng vài năm tới Quê Hương mình sẽ thoát khỏi ách cộng sản. Đó là điều tôi mong đoán.

5- Bài Ý Kiến Lập Hội của các AH

Chuyện này cũ rồi. Tôi xin đăng lại vài ý kiến hay nhất của ba cố AH mà tôi phục nhất.

Cố AH Hoàng Như Giao, Toronto. Sau đây, để đáp ứng thư thăm hỏi, xin có vài ý kiến về việc thành lập hội, theo yêu cầu của một số AH bên đó. Theo thiên ý, việc lập hội tạo thêm nhiều ràng buộc pháp lý, thủ tục nhiều kê chỉ làm cho “cây tre la ngà” càng nặng thêm. Kể ra thì hoạt động như mười mấy năm qua có gì không tốt? Xin thử nêu lên những khuyết điểm, nếu có, để các AH cùng nhau góp ý, sửa sai. Kể về ưu điểm thì cũng có nhiều lắm chớ! Nếu không, làm sao “nó” tồn tại được hơn 15 năm qua? Cái kiểu hoạt động như bao lâu nay, theo ... Kim Dung là kiểu “vô chiêu thắng hữu chiêu” đó, phải không anh? Vậy thì do nhu cầu nào (chính trị chăng?) mà nay phải lập Hội? ...

Cố AH Đào Trọng Cường, Canada. Còn chuyện lập hội AHCC, tuy có đại đa số hoan hỷ ý muốn lập hội, nhưng có một số nhỏ tỏ ý e dè. Tôi đồng ý với anh Trần Sĩ Huân, với anh Vũ Bá Đình, với mấy bạn khác đã dùng câu “**lơ lửng con cá vàng**” như từ xưa tới nay thì hơn. Vì đại đa số trả lời nên (hay cần) lập thành Hội, thì cái danh xưng của hội cần được cân nhắc kỹ, sao cho mọi thành phần nằm trong đó. Tuy nhiên, riêng tôi, thấy việc “**lơ lửng con cá vàng**” là thượng sách. Hơn 10 năm kinh nghiệm, thay đổi làm chi? Bỏ cái khuôn của Hội, tôi e Lá Thư của chúng ta sẽ bị ảnh hưởng! Nếu có việc lập Hội, thì các AH trong tổ chức LTCC không thể đương nhiên là hội viên được.

.....

Thầy cố AH Bửu Đôn, Bắc Cali. Hợp thức hóa Hội là một việc quan trọng, chúng ta cần trao đổi ý kiến sâu rộng và đầy đủ, cần nêu lên tất cả lợi, và nhất là bất lợi, để xem nếu có bất lợi, thì có cách gì để đón trước mà hóa giải không. Một khi đã hợp thức hóa, không chóng thì chày, Hội sẽ bị chính trị hóa, và lần lần giảm bớt kỹ thuật. Các bạn hẳn còn nhớ Hội Kỹ Thuật Gia Việt Nam, thành lập với mục tiêu hoàn toàn kỹ thuật. Hội hoạt động được ít lâu thì năm 1965, có hai nhóm cùng có ý kiến dùng Ban Chủ tịch Hội làm bàn đạp chính trị, đưa đến một cuộc tranh phiếu xôn xao giới chuyên viên. Từ đó giới chuyên viên đã tránh tới lui, và Hội lần lần mai một. Các bạn đừng hiểu lầm, tôi không nói rằng chính trị hóa AHCC là dở, tôi chỉ ngại rằng việc này có thể là mầm mống chia rẽ trầm trọng trong tương lai.

Như các AH thấy, số đồng ý lập Hội hơn 10 lần số không lập Hội. Tuy nhiên những ý kiến của AH không lập Hội thật đúng và chính xác. Do đó, AHCC đã sống trên 45 năm và sẽ trường tồn. Ngoài ra, câu “**lơ lửng con cá vàng**” do AH Nguyễn Thiệp nói, và cố AH Đào Trọng Cường lập lại. Cám ơn tất cả các AH, đặc biệt Thầy cố AH Bửu Đôn đã đưa ra những điểm rất chính xác. Xin Thầy giúp tôi viết và gìn giữ Lá Thư.

Còn rất nhiều bài thật giá trị. Xin quý AH cho tôi tạm ngừng ở đây để sang Lá Thư tới. Xin quý AH giúp tôi xem và viết lại cho hay và vừa ý các AH.

Kính chúc quý Thầy, quý Ái Hữu Tiền Bối, cùng quý Ái Hữu và Thân Hữu một mùa Thu và Đông mạnh khỏe, hạnh phúc và ấm áp.